LEOPOLDOV

2/2008

DNES NOVÉ, ČISTÉ, TRADIČNÉ NETRADIČNE...

...PRECENENÉ

...OCENENÍ

...CENENÉ

Poslanci rozdeľovali „nové" peniaze

V rozpočte je o vyše 17 miliónov viac

Pôvodný navrhnutý a schválený návrh rozpočtu na tento rok predpokladal príjmy (a takisto výdavky) vo výške viac ako 57 miliónov korún. Zvýšením dane z nehnuteľností v prípade právnických osôb tento rok došlo k navýšeniu príjmov tejto dane – pôvodný rozpočet predpokladal vyše 12 miliónov, v skutočnosti sa po uvedenej zmene vyberie o šesť miliónov viac. Do tohotoročného rozpočtu pribudlo aj vyše 11,5 milióna korún ako výsledok hospodárenia mesta v minulom roku.

Poslanci sa preto na svojom aprílovom zasadnutí zaoberali využitím týchto financií na podporu už bežiacich investičných akcií a na začatie nových. Z tých najvýznamnejších spomenieme aspoň tie najzávažnejšie: výstavba mestskej komunikácie na Sládkovičovej ulici (8,5 milióna korún), nákup pozemkov pre prípadnú výstavbu priemyselného parku (6,7 milióna Sk), údržba miestnych komunikácií (0,5 milióna Sk), údržba a opravy budovy MTK (0,8 milióna), oprava oplotenia telovýchovného areálu (1 milión), osadenie plastových okien v jedálni ZŠ (0,4 milióna), príspevok Rímsko-katolíckemu úradu v Leopoldove na osadenie nových okien na budove Kostola sv. Ignáca (0,4 milióna), oprava chodníkov na mestskom cintoríne (0,5 milióna), kúpa a osadenie nafukovacej športovej haly pri moste na Trolaskoch (2 milióny Sk).

V rozpočte si prilepšila aj kultúra – v konečnom dôsledku je na ňu vyhradených 450 tisíc korún, viac z grantovej schémy mesta dostanú aj jednotlivé spoločenské organizácie pôsobiace na území mesta (položka sa zvýšila o 200 tisíc korún).

(jh)
foto belmor

Financie na rekonštrukciu škôlky na dosah?

Koncom januára tohto roka spustilo Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR (MVaRRSR) prvú výzvu z Regionálneho operačného programu pre školskú infraštruktúru, počas ktorej chce testovať aj nový systém riadenia. Ten by mal skrátiť lehoty medzi podaním a vyhodnotením projektov. Na problematiku školskej infraštruktúry je vyčlenených 410 miliónov eúr, ktoré sa rozdelia medzi mestá a obce, samosprávne kraje, krajské školské úrady a ministerstvá, ktoré sú zriaďovateľmi škôl. Program môže podporiť projekty v hodnote minimálne 8 miliónov a maximálne až 100 miliónov korún. Do roku 2015 by chcelo ministerstvo podľa plánu z týchto zdrojov pomôcť vyše 600 školám a Leopoldov ašpiruje na to, aby mohol byť jednou z nich.

V našom meste sa nachádzajú dve školské zariadenia – základná škola a materská škola. Keďže podmienky projektu vyžadujú, aby bol pozemok, na ktorom stojí budova školy vo vlastníctve žiadateľa, do programu MVaRRSR sa mohla zapojiť iba leopoldovská materská škola. Pozemky základnej školy totiž patria miestnemu farskému úradu, nie mestu Leopoldov. To však nebol jediný dôvod, prečo sa mesto rozhodlo vstúpiť do projektu s materskou školou. Budova škôlky je v hroznom stave, navyše na jej stavbu boli použité aj lacnejšie a menej kvalitné materiály. Výstavba prebehla v dvoch etapách. Najskôr vybudovali poschodovú časť obrátenú smerom k zdravotnému stredisku, ktorej časť sa v súčasnosti využíva ako nájomný byt. Prístavba v tvare L bola k nej dostavaná až neskôr. Ani jedna časť však nemala zateplený plášť, podlahy ani strechu, čo nielen v zimnom období spôsobuje nemalé úniky tepla. Mesto si preto dalo vypracovať energetické hodnotenie budovy, ktoré umožnilo zistiť veľkosť únikov tepla. Podľa stupnice energetickej úspornosti budovy získala leopoldovská materská škola kvalitatívne najhorší stupeň. Plánovaná rekonštrukcia financovaná z projektu MVRR by ju na tejto stupnici posunula o tri stupne vyššie, čo by, samozrejme, znamenalo zníženie tepelných

únikov. To by podľa tvorcov projektu mala zabezpečiť výmena okien v celom objekte, zateplenie obvodového plášťa, kotla a strechy aj úpravy v interiéri. Do rekonštrukcie je zahrnutý aj plán vybudovania bezbariérovej rampy, nákup výpočtovej techniky, detský nábytok a zariadenia pre deti či pomôcky do telocvične.

Požadovaný finančný príspevok predstavuje viac ako 8 miliónov korún. Podľa slov pracovníčky mestského úradu Kristíny Vacha-novej je *„projekt náročnou úlohou najmä pre mesto, ktoré je zriaďovateľom škôlky, a teda podáva aj žiadosť o schválenie projektu, vybavuje dokumentáciu a zariaďuje aj rekonštrukciu."* Projekt vníma ako veľké pozitívum aj riaditeľka škôlky Helena Foltánová: *„Ak projekt prejde, bude pre nás znamenať obrovský prínos. Škôlka bola otvorená v roku 1965, v roku 1981 bola dokončená prístavba a odvtedy sa tu nič nerobilo. Strecha zateká, v katastrofálnom stave sú aj odkvapy, okná, dlážky, sociálne zariadenia a kotolňa. Mesto doteraz nemalo dostatok prostriedkov na rekonštrukciu a my by sme si to tiež nemohli dovoliť, takže možnosť získať financie takýmto spôsobom považujeme za jedinečnú príležitosť a dúfame, že sa projekt podarí presadiť."* Každý väčší projekt vyžaduje aj spolufinancovanie, navyše ani administratívne zabezpečenie nie je jednoduché. Pozitívom je však to, že časť financií určených na projektovú dokumentáciu môže byť neskôr zaplatená z prostriedkov projektu. Výzva MVaRRSR navyše povoľuje financovať až 95% výdavkov projektu zo schválenej dotácie, čo by teda predstavovalo 5% spolufinancovania pre mesto. U nás je však situácia iná. Do rekonštrukcie chce mesto zahrnúť nielen škôlku, ale aj priľahlý byt a knižnicu. Úpravy v týchto objektoch však už bude platiť z vlastného rozpočtu. Ak sa však projekt podarí presadiť a mesto získa financie z MVaRRSR, celá prestavba budovy zaťaží mestský rozpočet oveľa menej. Či bude projekt úspešný, sa dozvieme v najbližších mesiacoch, cyklus schvaľovania projektov však predstavuje niekoľko hodnotiacich kôl, čo môže znamenať, že samotná rekonštrukcia v prípade úspešnosti projektu sa uskutoční pravdepodobne až v roku 2009.

Mária Moravčíková
foto Kristína Vachanová

V minulom roku sa v meste stalo 92 trestných činov

1383 priestupkov, z toho 1239 s vypátraným páchateľom a 216 trestných činov so 74 zistenými páchateľmi... to je stručná štatistika páchania trestnej činnosti v pôsobnosti Obvodného oddelenia Policajného zboru SR v Leopoldove, s ktorou oboznámil mestské zastupiteľstvo riaditeľ oddelenia kpt. Ing. Marián Ižold. Zdá sa teda, že ani prítomnosť väznice v meste nie je dostačujúcou prevenciou pre páchateľov.

Leopoldovské obvodné oddelenie zahŕňa okrem nášho mesta aj ďalších deväť obcí. Priamo v Leopoldove sa počas minulého roku stalo 92 trestných činov. Na území nášho mesta bolo spáchaných až 34 percent všetkých trestných činov, ktoré príslušníci obvodného oddelenia PZ riešili. Páchateľa sa však podarilo zistiť len v dvadsiatich dvoch prípadoch. Najväčší podiel, až 66 percent, na páchanej trestnej činnosti má majetková kriminalita. Podľa slov kpt. Ižolda najviac, až 10 trestných činov, bolo spáchaných v Envirale Leopoldov.

Požitie alkoholu pred jazdou zistili v 45 prípadoch a 1007 páchateľov priestupkov riešili v blokovom konaní.

(jh)

O pokračovaní v odkanalizovaní budú rozhodovať EÚ a TAVOS

Na jeseň minulého roka sa uskutočnila kolaudácia časti 2. etapy odkanalizovania mesta, ktorú realizovala Trnavská vodárenská spoločnosť (TAVOS). Istotne aj vďaka osobnej zaangažovanosti bývalého vedenia mesta ako jedného z akcionárov TAVOS-u dielo v hodnote 60 miliónov korún nešlo na ťarchu mestskej pokladne. V súčasnosti sa mesto usiluje o ďalšie peniaze z eurofondov. Dokončenie druhej etapy a realizácia tretej etapy je ohodnotená na 110 miliónov Sk, v prípade Červeníka je to 57 miliónov.

Z prostriedkov kohézneho fondu Európskej únie a z prostriedkov TAVOS-u sa tak podarilo odkanalizovať úsek od Štúrovej ulice, Murgašovu a Holubyho ulicu, západné časti Štefánikovej a Hurbanovej ulice, Strečanského ulicu a malú časť Námestia sv. Ignáca. V súčasnosti TAVOS zberá podklady na ďalšiu žiadosť, ktorá, ak jej EÚ vyhovie, bude už financovaná zo štrukturálnych fondov. Do tohto kola bude TAVOS predkladať žiadosti aj pre desať obcí naraz a v prípade pozitívnej odpovede bude v závislosti od množstva pridelených financií TAVOS napokon rozdeľovať medzi jednotlivých žiadateľov. V tomto prípade si však mesto žiada už úplné odkanalizovanie mesta (dokončenie druhej etapy – neodkanalizované časti po železničnú trať Leopoldov – Nitra, celá tretia etapa – Kopanice). Primátor mesta vidí možnosť dokončenia odkanalizovania Leopoldova optimisticky – na základe viacerých rokovaní s predstaviteľmi TAVOS-u a na základe stavu technickej pripravenosti sa zdá, že Leopoldov s Červeníkom, ak fondy TAVOS-u peniaze pridelia, by mohol byť úplne odkanalizovaný v krátkom čase. Výhodou je aj spojenie a bývalej mestskej čistiarne odpadových vôd s podobným zariadením vo väznici, resp. ich rekonštrukcia.

(jh)
foto belmor

Po Strečanského ulici nasleduje Sládkovičova

Cesty za 10 miliónov

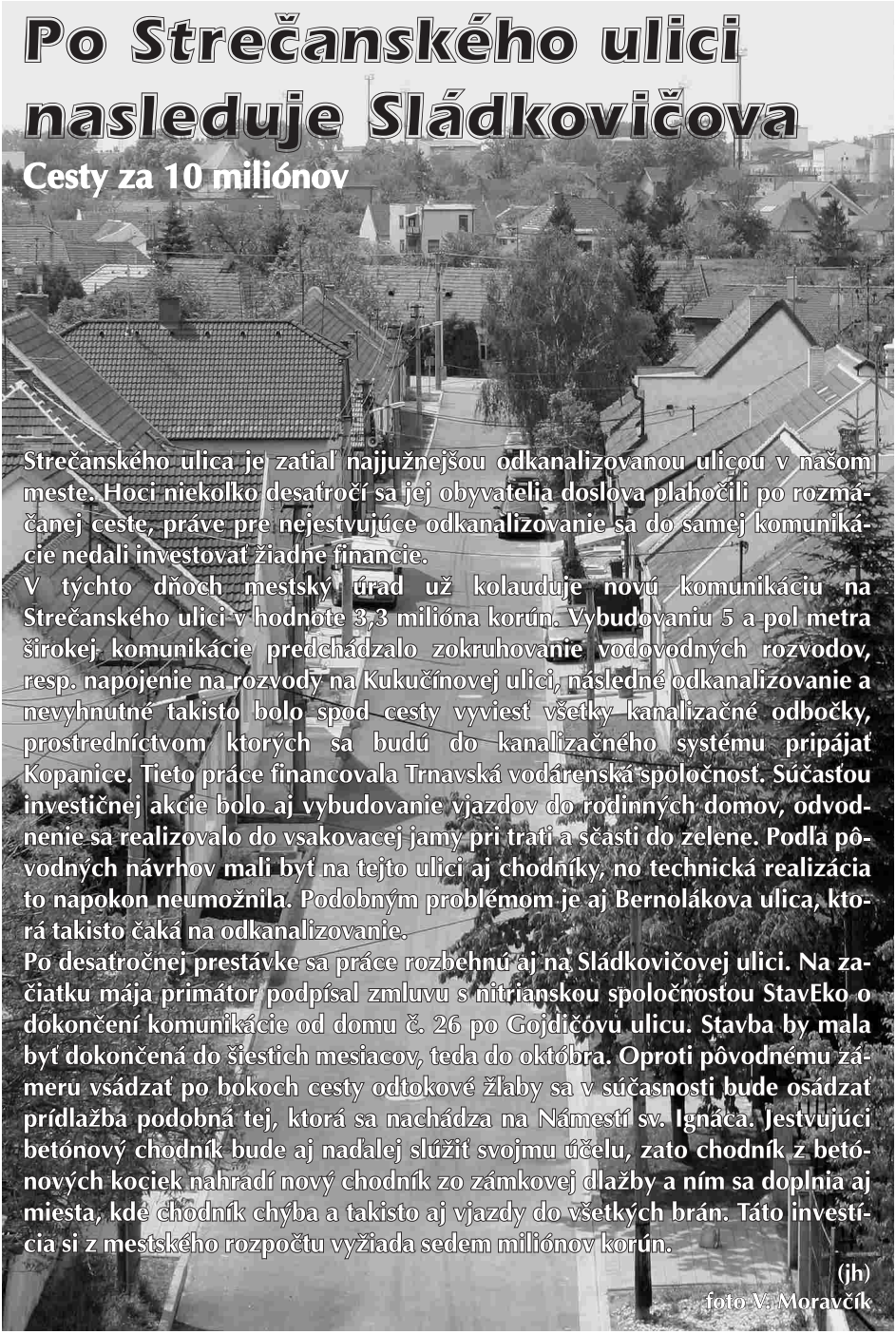

Strečanského ulica je zatiaľ najjužnejšou odkanalizovanou ulicou v našom meste. Hoci niekolko desatročí sa jej obyvatelia doslova plahočili po rozmáčanej ceste, práve pre nejestvujúce odkanalizovanie sa do samej komunikácie nedali investovať žiadne financie.

V týchto dňoch mestský úrad už kolauduje novú komunikáciu na Strečanského ulici v hodnote 3,3 milióna korún. Vybudovaniu 5 a pol metra širokej komunikácie predchádzalo zokruhovanie vodovodných rozvodov, resp. napojenie na rozvody na Kukučínovej ulici, následné odkanalizovanie a nevyhnutné takisto bolo spod cesty vyviesť všetky kanalizačné odbočky, prostredníctvom ktorých sa budú do kanalizačného systému pripájať Kopanice. Tieto práce financovala Trnavská vodárenská spoločnosť. Súčasťou investičnej akcie bolo aj vybudovanie vjazdov do rodinných domov, odvodnenie sa realizovalo do vsakovacej jamy pri trati a sčasti do zelene. Podľa pôvodných návrhov mali byť na tejto ulici aj chodníky, no technická realizácia to napokon neumožnila. Podobným problémom je aj Bernolákova ulica, ktorá takisto čaká na odkanalizovanie.

Po desaťročnej prestávke sa práce rozbehnú aj na Sládkovičovej ulici. Na začiatku mája primátor podpísal zmluvu s nitrianskou spoločnosťou StavEko o dokončení komunikácie od domu č. 26 po Gojdičovu ulicu. Stavba by mala byť dokončená do šiestich mesiacov, teda do októbra. Oproti pôvodnému zámeru vsádzať po bokoch cesty odtokové žľaby sa v súčasnosti bude osádzať prídlažba podobná tej, ktorá sa nachádza na Námestí sv. Ignáca. Jestvujúci betónový chodník bude aj naďalej slúžiť svojmu účelu, zato chodník z betónových kociek nahradí nový chodník zo zámkovej dlažby a ním sa doplnia aj miesta, kde chodník chýba a takisto aj vjazdy do všetkých brán. Táto investícia si z mestského rozpočtu vyžiada sedem miliónov korún.

(jh)

foto V. Moravčík

Máj, máj, máj...

...zelený, pod oblôčkom sadený. Aj tohtoročný prvomájový predvečer vyrástol na Námestí sv. Ignáca máj, alebo, ako ho nazývali naši predkovia – háj či hájik. Realizátormi tohto tradičného zvyku boli ako aj po minulé roky členovia leopoldovského hasičského zboru s pracovníkmi firmy Brodek. O kultúrny program sa postarali deti z materskej školy, ktoré do vienka májových pozdravov zavili zopár piesní a básničiek. Z uväzovania stužiek na máj mali naozaj veľmi veľkú radosť. Tí starší zasa mohli privítať mesiac lásky v Spolkovej záhrade, kde v štýle ľudových veselíc do kroku hrala kapela Supertango.

A ako si prvý máj pripomínali naši predkovia? Tradícia májov pochádza ešte z čias antiky. Rimania a vyhynutí Etruskovia umiestňovali pred 1. májom na domy a hospodárske budovy stromčeky (máje) na ochranu pred zlými duchmi a chorobami. V stredovekej Európe sa už stavali pred kostol a radnicu ako prejav úcty a od 15. storočia už aj pred domy dievčat. Do polovice 16. storočia, keď sa zaviedol štatút cirkevného sobáša, mal dokonca aj právny význam – ako prejav zásnub a sľubu vziať si dievča, ktorému ho pred domom mládenec postavil. Čo je však zaujímavé, máje sa stavali až do júla, keď bola zeleň hlavným obradovým či magickým prostriedkom. Keďže stavanie májov bolo v minulosti veľmi rozšírené, v 18. storočí vlastníci pozemkov zakázali *májenie,* pretože v niektorých lokalitách boli škody z májových výrubov veľké. Aj preto sa najmä na západnom Slovensku začali máje stavať pre celú obec. V niektorých regiónoch boli tieto slávnosti sprevádzané aj sólami pre *májovnického richtára,* ktoré napokon vyústili do spoločnej veselice.

(jh)

foto Terézia Kavuliaková

Tradičná recepcia a udeľovanie cien primátora mesta

Ďalší traja ocenení Leopoldovčania

Mestské zastupiteľstvo udelilo pre tento rok ocenenia mesta Leopoldov. Primátor mesta ich odovzdal trom Leopoldovčanom, ktorí prispeli k rozvoju mesta. Tradičná recepcia sa opäť uskutočnila v miestnom kultúrnom dome a zúčastnili sa na nej mnohí známi aj menej známi Leopoldovčania. Tak ako to už býva zvykom, hlavnou časťou programu bolo odovzdávanie ocenení mesta Leopoldov. Po úvodnom príhovore primátora sa hostia od poslankyne Renáty Miklošovej dozvedeli niečo viac o živote ocenených, ktorých fotografie a životopisné údaje si mohli pozrieť aj na vývesnej tabuli umiestnenej v sále. Získané ocenenia aj ich držiteľov zapísala potom miestna matrikárka do pamätnej knihy.

Ing. Emil Skákala bol ocenený Čestným občianstvom mesta Leopoldov in memoriam, ktoré na recepcii prevzala jeho manželka Alica Skákalová. Narodil sa v Mestečku 6. augusta 1922 a zomrel v Bratislave tesne pred svojimi šesťdesiatimi ôsmimi narodeninami, 27. júla 1990. Časť detstva prežil v Leopoldove a ako desaťročný sa presťahoval do Bratislavy. Vyštudoval učiteľskú a neskôr aj obchodnú akadémiu, popri zamestnaní študoval aj na Vysokej škole ekonomickej, ktorú úspešne ukončil v roku 1950. Po skončení štúdií nastúpil do podniku záhradníctva a rekreačných služieb v Bratislave ako plánovač, roku 1952 už bol riaditeľom tohto podniku. Tu pôsobil tridsať rokov, až kým v roku 1982 neodišiel do dôchodku. Emil Skákala bol pre svoju prácu mimoriadne zanietený a s veľkým úspechom organizoval aj kvetinovú výstavu Flóra Bratislava, z ktorej dokázal vytvoriť jednu z najprestížnejších výstav v strednej Európe. Za svoje zásluhy bol vymenovaný za vládneho splnomocnenca pre WIG 1964 vo Viedni.

Odmlada sa aktívne venoval aj krasokorčuľovaniu. Jedno z najvýznamnejších období slovenského krasokorčuľovania sa spája práve s menom Emila Skákalu, ktorý funkciu predsedu Slovenského krasokorčuliarskeho zväzu vykonával v rokoch 1952 až 1969. Svojím zanietením významne prispel aj k úspechu Majstrovstiev Európy v krasokorčuľovaní, ktoré sa konali v roku 1958 v Bratislave. Aj vďaka tomu, že bol ich skutočnou „dušou“, si Slovensko vytvorilo také podmienky, že Bratislava organizovala Majstrovstvá Európy ešte aj v roku 1966. Emil Skákala bol aj prvým Slovákom, ktorý pôsobil v rokoch 1963 až 1980 ako člen medzinárodnej komisie ISU (komisia tancov). Jeho krasokorčuliarska kariéra však nebola spojená len s takouto prácou. Najskôr pôsobil ako pretekár v kategórii jednotlivcov, neskôr v párovej jazde a napokon aj v tancoch na ľade. Zúčastnil sa na niekoľkých majstrovstvách Slovenska, ČSSR a získal aj titul Majstra Slovenska a Moravy. Slovensko reprezentoval aj na pretekoch s medzinárod-

nou účasťou – na Akademických majstrovstvách sveta v Špindlerovom Mlýne a v Davose. Po skončení aktívnej činnosti získal kvalifikáciu trénera i rozhodcu I. triedy a ako rozhodca pôsobil dokonca aj na majstrovstvách Európy v krasokorčuľovaní a na majstrovstvách sveta.
Viac ako tridsať rokov pôsobil v rôznych funkciách – ako predseda krasokorčuliarskeho oddielu Slovana Bratislava, predseda Slovenského krasokorčuliarskeho zväzu a v rokoch 1970 až 1981 ako predseda Československého krasokorčuliarskeho zväzu v Prahe. Aj jeho zásluhou vyrástlo v tom čase na Slovensku mnoho talentovaných a úspešných pretekárov a trénerov, navyše bol iniciátorom mnohých súťaží v tomto športovom odvetví, napr. Veľkej ceny SNP, Veľkej ceny Bratislavy, revue To je moja melódia a Poďte s nami. Práve počas jeho pôsobenia zažiarili na krasokorčuliarskom nebi Divín, Nepela, Filc, Sabovčík, Grožajová, Golonková, Dráhová, Vlachovská či Bartošievič.
Za svoju prácu v oblasti hospodárstva aj krasokorčuľovania získal celý rad ocenení, z ktorých je snáď najvýznamnejším Zlatý odznak Medzinárodnej krasokorčuliarskej únie.

František Chovan získal Uznanie za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu mesta Leopoldov. Narodil sa v Leopoldove 13. 5. 1942. Od roku 1956 navštevoval miestnu osemročnú základnú školu a potom študoval na Strednej priemyselnej škole dopravnej v Bratislave odbor údržba koľajových vozňov (rušňov), ktorú skončil maturitou v roku 1960. Hneď po stredoškolskom štúdiu nastúpil na vojnu, ktorú dokončil v roku 1963. Vzápätí začal pracovať v rušňovom depe v Leopoldove, kde zostal až do dôchodku v roku 2002. Od roku 1959 je členom Dobrovoľného hasičského zboru a od roku 1983 pracuje ako predseda DHZ v Leopoldove. Je aj členom okresného výboru DHZ v Piešťanoch.
Počas svojej práce získal množstvo ocenení a medailí, medzi ktoré patrí medaila za príkladnú prácu, za zásluhy a mimoriadne zásluhy, medaila za vernosť – 30 a 40 rokov, medaila za zásluhy o výcvik. Jeho práca v hasičskom zbore bola v roku 1994 odmenená najvyšším ocenením dobrovoľného hasiča – titul zaslúžilý člen DHZ SR. V roku

2007 bol členom delegácie dobrovoľných hasičov, ktorých schvaľuje krajské plénum DHZ Trnava. Delegáciu pri príležitosti sviatku sv. Floriána 3. mája 2007 prijal prezident SR Ivan Gašparovič s manželkou.

V rámci svojej činnosti pracuje František Chovan na úseku prevencie, na úseku práce s mládežou a samozrejme sa aktívne podieľa na organizovaní a zabezpečovaní chodu DHZ v Leopol-dove. Práca s mládežou prináša ovocie v podobe veľmi dobrých výsledkov, o čom svedčia umiestnenia v okresnej a krajskej súťaži hry PLAMEŇ.

Ako predseda DHZ v Leopoldove zabezpečuje jej materiálno-technické požiadavky, bezproblémový chod, administratívu aj starostlivosť o zverenú požiarnu techniku v spolupráci s ostatnými členmi DHZ.

Mgr. Anežka Benková získala Uznanie za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu mesta Leopoldov.

Narodila sa v Leopoldove 29. 9. 1950. Po skončení ZDŠ v Leopoldove v roku 1966 začala študovať na SVŠ v Hlohovci, ktorú v roku 1969 po trojročnom štúdiu úspešne ukončila maturitou. V roku 1973 promovala na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave v odbore učiteľstvo pre školy 1. cyklu, aprobácia slovenský jazyk a hudobná výchova. Hneď na to nastúpila ako učiteľka na základnej škole v Dvorníkoch, kde pracovala šestnásť rokov až do roku 1990, odkedy je zamestnaná v Základnej škole v Leopoldove. Od roku 1973 teda pracuje v školstve a od 1. 9. 1990 v Základnej škole v Leopoldove. Jej 35-ročnú prax sprevádza množstvo aktivít, ktoré organizovala nielen v rámci svojej práce. Jej láska k deťom okorenená zmyslom pre tvorivosť a kreativitu bola základným impulzom mnohých činností, ktorými deti nielen učí, ale aj pripravuje na život. Vo svojej práci sa venuje najmä mladej generácii, ktorú usmerňuje a svojimi radami motivuje a privádza k rôznym úspechom. Tie reprezentujú nielen žiakov a školu, ale aj celé naše mesto. Pod jej vedením žiaci dosiahli viaceré úspechy napríklad v umeleckom prednese či speve a úspešne sa umiestnili v náročnej konkurencii na krajských, ba aj celoslovenských súťažiach. Anežka Benková je zakladateľkou a vedúcou miestneho školského časopisu Ťahák, ktorý deťom v leopoldovskej základnej škole oživuje vyučovanie už dvanásť rokov. Päť rokov odovzdávala svoje skúsenosti ako externá okresná metodička učiteľom hudobnej výchovy v okrese Hlohovec a venuje sa rekreačnej telesnej výchove a športu v Leopoldove. Okrem aktivít v oblasti školstva prezentuje svoje schopnosti aj prácou v kultúrnej komisii pri MZ v Leopoldove, ktorej sa venuje už tretie volebné obdobie. Angažuje sa a svoje kvality v tejto oblasti využíva pri rozvoji kultúrneho a spoločenského života v meste. S pomocou občanov Leopoldova založila v priestoroch školy unikátnu regionálnu zbierku rôznych predmetov a náradia, ktoré deťom aj návštevníkom pripomínajú minulosť v našom meste.

S použitím materiálov MsÚ a MsZ v Leopoldove
pripravila M. Moravčíková
foto Terézia Kavuliaková

Z leopoldovského archívu...

Zabudnuté príbehy starých Leopoldovčanov

Vo fondoch Štátneho oblastného archívu v Trnave sa podnes zachovali dve knižky, na základe ktorých si môžeme urobiť aspoň akú-takú predstavu o živote v starom Mestečku a o jeho obyvateľoch.

Prvá zachovaná richtárska kniha sa začala používať roku 1757 a obsahuje zápisy do roku 1818. Keďže ide o účtovnú knihu, richtár Mestečka si do nej zvykol zapisovať rôzne vklady od občanov, pôžičky, ktoré obecná či mestská rada alebo sám starosta poskytli obyvateľom či iné výdavky, ktoré prúdili z mestskej pokladnice. Časť z nich súvisela aj so zaopatrovaním sirôt v Mestečku, o ktoré sa bolo treba postarať.

Ak starosta, obecná, resp. mestská rada obyvateľovi poskytli z obecných peňazí pôžičku, a ak dlžník svoju pôžičku splatil, richtár celý zápis vyčiarkol. Nič to však nemení na veci, že aj nasledujúci členovia obecnej rady zo starších zápisov vedeli, v akej sociálnej situácii sú konkrétni obyvatelia, komu je vhodné požičať, a komu zasa nie. Zápisy sú na dvesto stranách knihy s formátom A5 zapisované po slovensky (nedôsledne v bernolákovskom pravopise, s nemeckými grafickými prvkami, prvkami českého pravopisu a nárečovými jazykovými prvkami). Podaktoré z nich sa už ani nedajú čítať, iné sú zasa veľmi dobre čitateľné. Na ukážku uvádzame niektoré z nich v pôvodnej grafike (s minimálnou úpravou):

1. *Anno 1773 Die 25 Martio prijali ßme zadom ßiroti Betij ßßimoje* (Bety Šimovej) *40 zlatich ktere penize bolij u jana Róhowicza a prißslo od nich za 5 rokow 12 zlatich, a tak ta ßirota ma w meßskej truhle.*

2. *Ga nýze podpißaný uznawam že ßom Prigal Z meßkeg truhlj 35 To geßt pat a Tricat Zlatich. Anno 1777 Dne 30 sbra.* (septembra)
Martin Soka (Martin Šoka)

3. *W roku 1799 Martin Braničkowicz zußstal dlužen dwanast zlatych na Interes Legatßkej za čaßu Pana Rychatara Mychael Sajdírida. W meßici prvím Januariusj, Pri pritomnoßtyPanu Prisažnich Poctivemu Meßtečku prinaležegice.*

Niektoré doklady zaznamenávajú aj dlhy medzi jednotlivými rodinami. Jeden z takých dlžobných úpisov medzi Annou Klajmanovou a Michalom Piovarčim pochádza z roku 1783:
Roku 1783 Den 4. genuarj (január) *zostaw dlsen Mjkal pivowarczj hotowich penazj zlatýchß ßedemdeßat i Deset gr.* (grajciarov) *To gest Mariju Klagmanovej a Manselcse geho Anne Klagmanke na ßprawedliwei intereß...*
Na to ßa ga mjkal pivowarczj podpißugem.

Druhá *kniha počtov a sirotská kniha* má veľký formát a je vkusne viazaná v koži. Prvý zápis pochodí z roku 1712. Vznikla pravdepodobne ako odpis staršej knihy, ktorá sa nezachovala, pretože sa začína zoznamom občanov, ktorí v Mestečku získali domovské právo.

Aj v tejto knihe sa nachádzajú záznamy o poplatkoch, pôžičkách a príležitostne aj zúčtovanie poplatkov za pohreby, rôzne vklady a pod.:

1. *Roku 1781 dna novembris zložil do susedstwa Joannes Zack˙ pri pritomnosti panow Konßalow (konšelov) Zlate tri – Flo (florény) – 3.*

2. Roku 1828 dna 15 Iunii Urobel sa poradek ze ßirotamj Missa Zacski a pßali sa role a Uli do Užitku Janu Ottingerovj abi Sirotj choval a ßtaral:

Kone dva	*3 a Zlatich*	*40*
Kravi dwe		*50*
pluch a chomuti	*v zlatich*	*10*
Vós geden		*20*
Svina gedna		*4*
		124 Zlatiek

3. Roku 1883. Dna 25. Marcsa zau Iosef Lehocski Naintereß sirotne siroti Josef Lehocskeho Cseri Mariski zlatich dewadeßat pat Kraicsari tricsat.

Poznámky:
grajciar (krajcár, krajciar): drobná strieborná, neskôr medená minca, v priemere 1/60 rýnskeho zlatého alebo akýkolvek drobný peniaz vo všeobecnosti
zlatka: platidlo vyššej hodnoty (rýnsky zlatý peniaz)
konšel: člen mestskej rady
florén: zlatá uhorská minca (100 denárov), pôvodne sa zlaté florény razili vo Florencii, neskôr aj v Kremnici

Pripravil Juraj Hladký

„Do tvojich rúk porúčam svojho ducha...“

Dramatizovaná krížová cesta v Leopoldove

Krížová cesta cez mesto až na cintorín je už tradičným podujatím, ktoré každoročne spestruje veľkonočné sviatky v Leopoldove. Veľká noc tento rok vyšla na neobvykle skorý dátum, ale „pešia krížová“ nevypadla z plánov ani pre očakávané chladné počasie. Najväčšie cirkevné sviatky roka si však veriaci tento raz mohli pripomenúť netradičnejšie ako inokedy. Ulice Leopoldova totiž zaplnili doboví vojaci aj obyvatelia Nazaretu, kde bol takmer pred 2000 rokmi umučený Ježiš Kristus.
Po živom Betleheme bolo umučenie Ježiša druhou dramatizovanou udalosťou zo Svätého písma, ktorú pripravili leopoldovskí farníci. Zobraziť betlehemskú scenériu je však o niečo jednoduchšie ako zorganizovať a preobliecť skoro tridsať hercov potrebných na stvárnenie štrnástich zastavení krížovej cesty. Ale aj vďaka náročnej, no veľmi vydarenej spolupráci miestnych organizácii a farníkov bolo posolstvo tohoročnej krížovej cesty aj pre jej tvorcov

veľmi silné. Skarabeus a skauti spolu s ďalšími dobrovoľníkmi zvládli prípravu tohto podujatia veľmi dobre a pochvaľovali si vzájomnú spoluprácu. Kostýmy z profesionálnej bratislavskej požičovne boli skutočne vierohodné. Na krížovej ceste tak nechýbali postavy z Písma, akými boli vojaci, Pilát, Veronika, Panna Mária, Šimon či plačúce ženy. Snáď najväčší problém bolo zohnať herca na postavu Ježiša, ktorý si pri nesení ťažkého kríža prežil skutočnú krížovú cestu. Pre účastníkov boli pripravené aj drobné drevené krížiky, ktoré mohli urobiť atmosféru krížovej cesty ešte autentickejšiu, aj keď iba symbolicky. Symbolické bolo pravdaže aj ukrižovanie, hoci sa mnohé deti na „trpiaceho" Ježiša pozerali s veľkým súcitom. Pri pochovávaní sa dokonca jeden odvážlivec

odhodlal preveriť, či je herec Ježiš naozaj mŕtvy. Nebol. Smrť iba hral, nebola skutočná. Dúfame však, že skutočný bol pocit všetkých ľudí, ktorí na leopoldovskú krížovú cestu neprišli hľadať vajíčka, veľkonočných zajačikov ani šibať, ale pripomenúť si skutočnú podstatu Veľkej noci.

morma
foto Matej Moravčík

Rekondičný pobyt na Duchonke

Mesiace júl a august majú najradšej školopovinné deti. Vtedy si užívajú prázdniny a môžu sa vyšantiť dosýta. Mesiac august priniesol úsmev v tvári, radosť v duši a srdiečku i zdravotne ťažko postihnutým členom SZTP-ZPCCH zo základnej organizácie v Leopoldove. Pýtate sa prečo?

Prezradím Vám, že sa zúčastnili na rekondičnom pobyte na Duchonke v rekreačnom zariadení Jazmín. Prvý deň bol veľmi príjemný - slniečko sa usmievalo, pekný čas nám doprialo. Pri vstupe do rekreačného zariadenia nám odovzdali kľúče od izieb, odložili sme si veci a po chvíľke oddychu sme sa stretli v jedálni pri chutnom obede. Po obede nasledovalo posedenie pri kávičke, v spoločenskej miestnosti, kde sa rozdali sponzorské darčeky (nealko, sladkosti, slané pečivo). Za tieto darčeky srdečne ďakujeme našim milým sponzorom manželom Adrike a Marianovi Mihálikovým. Ďalšie dni sme sa poprechádzali po okolitom lese, potešili sa zberom hríbov aj liečivých rastlín (repík, praslička, atď.). Veľa radosti sme si užili i vo vode, vozením sa na „delfínikoch" - loďkách. V pondelok sme navštívili dedinku Podhradie, pozreli sme si Topoľčiansky hrad s krásnym výhľadom na okolie. S históriou Topoľčianskeho hradu nás zoznámil odborným výkladom sám pán kastelán. Vo večerných hodinách, pri chutnej opekačke, zazneli krásne piesne, ktoré sme si zaspievali v sprievode s pánom Rybanom, harmonikárom z Topoľčian. Za tento krásny večer srdečne ďakujeme obci Červeník v zastúpení pánom starostom Ing. Františkom Červeným, ktorý nám poskytol sponzorský dar na kultúrne podujatie. Čas ubiehal, i v posledný deň nášho pobytu sme si pozreli pekný kultúrny program. Pripravili nám ho deti z folklórneho súboru GRBARČIETA z Bratislavy, ktoré nám zaspievali i zatancovali. Hoci tieto dni boli krásne, plné pekných zážitkov, prišiel čas vrátiť sa do svojich domov. Touto cestou vyslovujeme slovko ďakujem za pekný rekondičný pobyt pani predsedníčke našej pobočky Márii Petrášovej, ale i všetkým účastníkom rekondičného pobytu, ktorý utvorili spolu príjemnú, krásnu atmosféru a výborne sme si rozumeli.

Hilda Repová
SZTP – ZPCCH

Slovenský zväz telesne postihnutých a zväz postihnutých civilizačnými chorobami

Financie z mestského rozpočtu pre organizácie v meste

Rôzne občianske združenia a organizácie, ktoré fungujú v Leopoldove sa na svoju činnosť každoročne pokúšajú získať financie aj z mestského rozpočtu. Podľa všeobecného záväzného nariadenie č. 61/2008 o poskytovaní dotácií z rozpočtu mesta Leopoldov bolo v minulom roku schválených dvanásť žiadostí o dotáciu. Aj v roku 2008 sa leopoldovské organizácie uchádzali o finančné príspevky, zastupiteľstvo tak v tomto roku schválilo štrnásť ďalších projektov.

MTK Leopoldov získal v roku 2007 od mesta finančnú podporu 350.000,- Sk, ktorú kompetentní využili na zaplatenie dopravy hráčov na zápasy, odmeny rozhodcom a trénerom, nákup športovej výstroje, údržbu ihriska, občerstvenie či na poplatky pre futbalový zväz. Klub v roku 2008 žiadal mesto o 400.000,- Sk, ktoré pri spolufinancovaní klubom sumou 200.000,- Sk plánujú futbalisti využiť na zabezpečenie fungovania klubu a realizáciu súťaží. Mestské zastupiteľstvo odsúhlasilo v roku 2008 pre futbalistov 380.000,- Sk.

Farnosti Leopoldov minulý rok zastupiteľstvo odsúhlasilo sumu 80.000,- Sk. Farníci tieto peniaze v roku 2007 plánovali použiť na aktivity s deťmi, mládežou, rodinami a starými a chorými obyvateľmi mesta. Dotácie z projektu teda využili konkrétne najmä na duchovnú prípravu birmovancov a nákup evanjelia pre nich, súťaž v poznávaní Svätého písma a na modlitbovú októbrovú súťaž aj na prvé sväté prijímanie. Peniaze boli využité aj na púť detí do Mariánky, púť mladých v Mariazzeli či na detský farský tábor Modra. Pomohli podporiť aj rôzne hudobné koncerty a futbalový turnaj miništrantov. V roku 2008 žiadali farníci na svoj projekt opäť 80.000,- Sk a 20.000,- Sk plánujú financovať z vlastných zdrojov, no mesto im tentokrát poskytlo iba sumu 40.000,- Sk.

Tenisový klub LTC Leopoldov získal od mesta v minulom roku 27.000,- Sk, ktoré tenisti využili na nákup antuky, lôpt, sietí a na údržbu areálu tenisových kurtov. V súčasnosti žiadal klub mesto o podporu 50.000,- Sk, z ktorých mu mesto

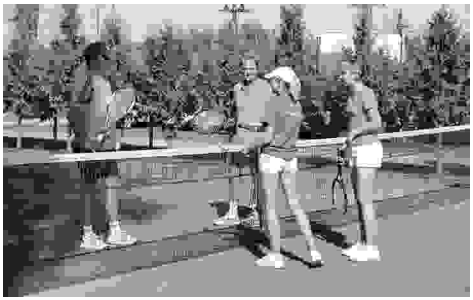

schválilo 20.000,- Sk. Tie budú použité na nákup antuky a umelých čiar na tretí dvorec.

Slovenský zväz telesne postihnutých a Zväz postihnutých civilizačnými chorobami ZO Leopoldov mal k dispozícii 22.000,- Sk, ktoré jeho členovia využili na prenájom školskej jedálne a občerstvenie na výročnú členskú schôdzu, ktorá bola súčasťou ich plánu kultúrnych podujatí. Okrem toho sa z mestských peňazí zaplatila aj časť výdavkov z rôznych poznávacích zájazdov a rekondičných pobytov, akými bola napríklad doprava na rehabilitačné kúpanie vo Veľkom Mederi a na rehabilitačný pobyt na Duchonke či poznávací zájazd do Ledníc. V roku 2008 plánuje zväz financovať zo svojho projektu 60.000,- Sk z vlastných zdrojov, od mesta žiadal 40.000,- Sk a dostal 20.000,- Sk.

Základná škola Leopoldov dostala v minulom roku od mesta 20.000,- Sk, ktoré v plnej sume putovali na nákup kníh pre potreby školy. Podobný zámer chce škola uskutočniť aj v roku 2008, pričom naň z vlastného vrecka chce prispieť sumou 5.000,- Sk a od mesta žiada pomoc vo forme 30.000,- Sk, ktoré jej zastupiteľstvo aj odsúhlasilo. Mesto v súčasnosti financuje aj výmenu okien na budove školy a školskej jedálne.

Slovenskému skautingu pomohla dotácia 20.000,- Sk, ktorú mladí použili na výstavbu letného tábora, stravu a občerstvenie aj autobusovú dopravu na tábor. S rovnakým zámerom žiadali skauti financie aj v roku 2008, a to v hodnote 20.000,- Sk pri spoluúčasti 30.000,- Sk. Mesto sa rozhodlo podporiť ich činnosť príspevkom v hodnote 15.000,- Sk.

Slovenský červený kríž zaplatil sumou 20.000,- Sk časť výdavkov na pohrebné kytice, občerstvenie a ocenenia pre darcov krvi a držiteľov plakiet. Peniaze sa využili aj na výročnej schôdzi, novoročnom posedení a Katarínskej zábave. V tomto roku sa chcú aktivisti Slovenského červeného kríža predovšetkým vzdelávať v podobe rôznych kurzov, napríklad kurzu prvej pomoci a podobne. Preto žiadajú podporu od mesta 60.000,- Sk, ktorú sa im aj podarilo získať.

Občianskemu združeniu dôchodcov „ŠANEC" Leopoldov zastupiteľstvo schválilo sumu 20.000,- Sk, ktoré putovali na kúpanie vo Veľkom Mederi, Vincovom lese a na výlet do Sv. Antolu. Požadovanú sumu 40.000,- Sk chcú dôchodcovia v roku 2008 využiť na divadelné predstavenia, zájazdy a návštevu kúpalísk. Mesto im na tento účel poskytlo polovicu, teda 20.000,- Sk pri ich vlastnej účasti na zaplatení výdavkov v hodnote 5.000,- Sk.

SJ ŠKP ISKRA Leopoldov využila 15.000,- Sk na nákup loptičiek, vybavovanie telefonátov súvisiacich so súťažami, štartovné a poštovné na súťaže, cestovné výdavky a nákup stolnotenisových loptičiek. Športovci dostali v roku 2008 podporu 15.000,- Sk.

Slovenský orol si zo sumy 5.000,- Sk uhradil časť výdavkov na výlet do Podolia. Orly plánujú v tomto roku veľa tancovať, takže mesto žiadajú o podporu na školu hip-hopu a školu spoločenského tanca pre dospelých, ktoré mesto podporilo čiastkou 2 500,- Sk.

Antikvariátu Europik pomohlo 5.000,- Sk pri platbe za energie na prevádzkovanie antikvariátu v zimnom období. O podporu 60.000,- Sk

žiadal Ing. Ďurák aj v tomto roku.

Neformálna skupina Skarabeus a OZ Pranier využili 5.000 Sk,- z mestského rozpočtu na zaplatenie časti výdavkov na splav stojatej vody na Štrkovke s Vodáckym klubov Hlohovec počas letného detského tábora. Na podporu aktivít určených pre leopoldovčanov žiadal Skarabeus od mesta 20.000,- Sk, dostal 10.000,- Sk (skarabeus@leopoldov.sk) Okrem vyhovených žiadostí sa o podporu mesta uchádzali aj ďalšie organizácie, ktoré v minulom roku žiadosť neposlali.

Kynologický klub Leopoldov žiadal mesto o podporu 50.000,- Sk v plánovanom projekte zameranom na údržbu areálu KK, súťaže, oblastné výstavy NO, skúšky NO, bonitácie a rebonitácie NO, nákup kynologických pomôcok, nákup pomôcok športového odvetvia Agility. Dotácia od mesta pre kynologický klub v roku 2008 predstavuje 20.000,- Sk.

Nohejbalový klub Leopoldov chcel od mesta získať 5.000,- Sk na prenájom telocvične, zakúpenie hydrátu a siete, mesto nohejbalistov podporilo celou požadovanou sumou.

Ženský oddiel RTVŠ žiadal 5.000,- Sk na nájom za telocvičňu, financie na školenie a nákup magnetofónových pások a CD. Mesto tejto požiadavke vyhovelo.

Pripravila morma

Organizácia	Financie v roku 2007	Žiadosť na rok 2008	Financie na rok 2008
MTK Leopoldov	350.000,- Sk	400.000,- Sk	380.000,- Sk
Farnosť Leopoldov	80.000,- Sk	80.000,- Sk	40.000,- Sk
Tenisový klub LTC	27.000,- Sk	50.000,- Sk	20.000,- Sk
SZTP a ZPCCH	22.000,- Sk	60.000,- Sk	20.000,- Sk
ZŠ Leopoldov	20.000,- Sk	30.000,- Sk	30.000,- Sk
Slovenský skauting	20.000,- Sk	20.000,- Sk	15.000,- Sk
SČK	20.000,- Sk	60.000,- Sk	60.000,- Sk
OZ ŠANEC	20.000,- Sk	40.000,- Sk	20.000,- Sk
SJ ŠKP ISKRA	15.000,- Sk	15.000,- Sk	15.000,- Sk
Slovenský orol	5 000,- Sk	neuvedené	2 500,- Sk
Antikvariát Europik	5 000,- Sk	60.000,- Sk	dohodou
Skarabeus, OZ Pranier	5 000,- Sk	20.000,- Sk	10 000,- Sk
Kynologický klub	0,- Sk	50.000,- Sk	20 000,- Sk
Nohejbalový klub	0,- Sk	5 000,- Sk	5 000,- Sk
Ženský oddiel RTVŠ	0,- Sk	5 000,- Sk	5 000,- Sk

Keď peniaze dostanú tva(á)r

Vždy, keď akákoľvek organizácia žiada o peniaze, mala by vedieť, čo za ne dokáže urobiť, ako ich zúžitkuje a využije. Práve práca neformálnych skupín, neziskových organizácií či občianskych združení, ktorá je takmer vždy založená na dobrovoľnosti, by mala dokázať peniaze premeniť na pozitívnu a zmysluplnú činnosť. Mala by im teda vedieť dať ten správny tvar a ak sa takýmto ľuďom so zanietením pre dobré ciele podarí na svojej ceste dať peniazom aj tvár, bude mať ich práca ešte väčší význam.

Aj leopoldovský Skarabeus sa pokúšal v minulom roku dať získaným peniazom tvar a snáď aj tvár. Po minuloročnom grante vo výške 5 000,- Sk nám zastupiteľstvo schválilo aj druhý finančný príspevok, 10 000,- Sk. Aj preto sme sa rozhodli na nedávnom za-

sadnutí mestského zastupiteľstva prezentovať našu prácu za posledné obdobie. Informácie o získaných peniazoch a ich využití by sme však chceli poskytnúť nielen poslancom, z ktorých niektorí ani nevedeli čo sme a čo robíme, ale aj čitateľom časopisu Leopoldov. Naša činnosť bola a je určená najmä obyvateľom Leopoldova, hlavne tým mladším.

Skarabeus vznikol v roku 2006, keď sme z ministerstva školstva získali grant v hodnote 200 000,- Sk na filmový a hudobný festival. Filmový festival bol zároveň aj súťažou prezentácií v programe Microsoft PowerPoint. Všetky súťažné prezentácie leopoldovských detí sme napokon na festivale premietli. V spolupráci so školou sme vtedy začali v rámci školských počítačových hodín organizovať pravidelné stretnutia s deťmi s cieľom naučiť ich základné zručnosti potrebné pre ovládanie programu PowerPoint. Od začiatku leta 2006 sme strávili stovky hodín v kine. Vybavovali sme všetky náležitosti súvisiace s prevádzkou kina i s jeho technickou obnovou. Festival Kinema 2006 sa po náročných prácach v kine Osveta uskutočnil v auguste 2006 a premietlo sa na ňom spolu desať filmov. Všetky zisky z kina, a bolo ich veľmi málo, išli na požičiavanie ďalších filmov, pretože od festivalu sa v kine začalo premietať každý druhý týždeň až do volieb novej samosprávy. Počas prvého premietania po festivale kino privítalo vyše 100 ľudí a priemerná návštevnosť sa aj počas ďalších predstavení pohybovala okolo 70 ľudí.

Medzi ďalšie úspešné projekty môžeme zahrnúť dotáciu z projektov VÚC – triatlon a tábor pre deti. Kampaň sme robili aj u sponzorov a vypracovali sme dva projekty Kinotrack na 70 000,- Sk a Zelené oázy tiež na 70 000,- SK, ktorými sme chceli získať peniaze na výsadbu novej zelene v okolí nových bytových domov v Leopoldove. Tu sa nám však finančné zdroje získať nepodarilo. Vo fáze schvaľovania je aj ďalší projekt In medias res, zameraný na vzdelávanie, kto-

rého finančná dotácia by mala byť 400 000,- Sk. V tomto roku sme ešte organizovali rozlúčku s prázdninami, živý betlehem a hranú krížovú cestu, ktoré sa stretli až s nečakane pozitívnou odozvou. Okrem týchto aktivít sme sa podieľali aj na organizácií rôznych športových a kultúrnych akcií, ktoré zastrešovalo mesto Leopoldov.

Pri schvaľovaní projektov je nevyhnuté, aby organizácia, ktorá ich podáva, bola schopná investovať do projektu od 5 do 25% celkového rozpočtu z vlastných zdrojov. Teda, ak chceme získať 200 000,- Sk zo zdrojov mimo mesta, potrebujeme do projektu investovať 10 – 20 tisíc korún z vlastných zdrojov. To znamená riskovať vlastné peniaze a v prípade, že projektové aktivity pri záverečnej správe nebudú uznané, vyrovnať finančný deficit na vlastné náklady. To je jeden z mnohých dôvodov, prečo je získavanie financií z projektov EU oveľa náročnejšie ako dotácie z mestského rozpočtu. My sa však snažíme pracovať tak, aby sme získali čo najviac peňazí mimo zdrojov mesta a nezaťažil tak mestský rozpočet. Za posledné dva roky sme realizovali okrem 7 podaných projektov bezmála 20 vlastných akcií a s mnohými ďalšími sme pomáhali, takže sme sa naozaj pokúsili využiť získané peniaze, nielen z mestského grantu, čo najlepšie. Je síce pravda, že Skarabeus funguje vďaka desiatim členom, resp. pomoci všeobecne angažujúcich sa rodín Kaiserovcov a Moravčíkovcov a poslanca doktora Juraja Hladkého. Okruh našich členov teda v žiadnom prípade nedosahuje takú veľkú základňu ako v prípade niektorých tradičných občianskych združení v meste, ktoré sa hrdia niekoľkými stovkami členov. Keď sa však pozriem na toto finančné zúčtovanie predstavím si deti a mládež, pre ktorých sme naše akcie pripravovali, nezdá sa mi, že by Skarabeus bol organizáciou samou pre seba. Hovorí o tom hádam aj podrobné zúčtovanie a využitie získaných peňazí, ktoré boli vo veľkej miere čerpané zo zdrojov mimo mesta, no napriek tomu boli využité pre mesto a jeho obyvateľov.

Na záver treba pripomenúť, že hoci to vyzerá tak, že si dokážeme sami zohnať dostatok finančných prostriedkov, akúkoľvek pomoc nielen mesta si veľmi vážime. Treba si totiž uvedomiť, že získavanie prostriedkov z Európskej únie nie je jednoduchá záležitosť, vyžaduje kvalitný nápad, dobré spracovanie a presadenie projektu a v neposlednom rade aj isté skúsenosti v tejto oblasti.

V našom hesle figuruje odvážna veta: *„Poďme spolu hýbať svetom!“* A to je ťažká úloha. Mahátma Gándhí však povedal: „Buď zmenou, ktorú chceš vidieť vo svete.“ Takže sa nám možno tým, že sme aspoň trochu pohli Leopoldovom, predsa len podarilo pohnúť aj svetom.

Prehľad využitia finančných zdrojov neformálnej skupiny Skarabeus
Peniaze získané okrem zdrojov mesta:
cca 300 000 Sk z iných ako mestských zdrojov, čo je polovica položky na granty pre miestne organizácie, udeľované mestom za celý rok.
Peniaze získané z rozpočtu mesta:
5 000 Sk
Naše investície využité v prospech obyvateľov mesta:
93 000 – kúpa data-projektora a sprievodnej techniky, vďaka ktorým sa v kine pol roka realizovali verejné projekcie pre obyvateľov Leopoldova a v súčasnosti ho využívajú aj ďalšie organizácie v meste, napríklad fara. Stojí za zmienku, že kúpa žiarovky do data-projektora, ktorá vydrží 240 hodín prevádzky stojí 20 000,- Sk.
65 000 – rekonštrukcia sály, vestibuly, premietární a zariadenie čajovne v kine Osveta
15 000 – ostatné technické vybavenie potrebné pre premietanie (elektrické rozvody, zvukové rozvody, káble a reproduktory)
12 000 – vypožičanie DVD nosičov aj s autorskými právami na verejné premietanie
15 000 – občerstvenie pre návštevníkov na premietaniach
26 000 – realizácia tábora pre deti
10 000 – realizácia triatlonu
Teda spolu z celkovej získanej sumy 305 000,- Sk bolo 234 000,- Sk poskytnutých pre obyvateľov mesta, z čoho zdroje Skarabea predstavujú 229 000,- a zdroje mesta 5 000,- Sk.

skarabeus@leopoldov.sk
Mária Moravčíková

Leopoldovské deti milujú Susedov

Z prieskumu o návykoch pri sledovaní televízie

V poslednom období sa vo vyučovaní stáva veľkým trendom využitie novej disciplíny mediálnej výchovy na školách. Výklad, sprostredkovanie či interpretácia informácií médiami si vyžadujú, aby sa v nich čitatelia a diváci dokázali samostatne orientovať a transformovať mediálnu ponuku do takej formy, ktorá by predstavovala korektný a čo najpresnejší význam sprostredkovanej informácie. Táto neľahká úloha sa dnes stáva súčasťou akejsi mediálnej gramotnosti, teda všeobecných vedomostí, ktoré sú nutným výstrojom moderného človeka, ktorý sa neustále pohybuje v prostredí, z ktorého si musí vedieť vyberať informácie. Príprava na život s médiami, teda mediálna výchova, je už dnes v mnohých krajinách súčasťou rozvinutého reťazca zručností a schopností, potrebných pre pochopenie významu médií a operatívnych informácií v našom živote. Mediálna výchova teda predstavuje systematické úsilie o zvyšovanie spoločenského povedomia o médiách a mediálnom obraze sveta. Zároveň reflektuje potrebu vybaviť jednotlivca schopnosťou porozumieť operatívne spracovaným informáciám a spoločenským hodnotám, schopnosťou komunikovať, samostatne uvažovať a myslieť.
Ani leopoldovská základná škola nezaostáva za celoslovenským trendom. V čase, keď Štátny pedagogický ústav rozbiehal testovací projekt na zavedenie nepovinného pred-

metu mediálna výchova, sa aj na miestnej škole uskutočnil prieskum, súvisiaci práve s touto disciplínou. Ako súčasť komplexného výskumu na vybraných základných, stredných a vysokých školách na Slovensku bol aj na leopoldovskej základnej škole realizovaný prieskum návykov a záujmov žiakov pri sledovaní televízie. Celkovo sa ho zúčastnilo 183 žiakov leopoldovskej školy, konkrétne žiaci 3. až 9. ročníka.

Výsledky výskumu potvrdili predpoklad, že televízia je aj pre deti našej školy veľmi vplyvným médiom. Dve až štyri hodiny denne strávené pozeraním televízie znamenajú pomerne veľký podiel z ich voľného času, nehovoriac o tom, že sa našli aj takí, ktorí dokážu venovať televízii osem až desať hodín denne. Z výskumu vyplýva, že deti radi sledujú televíziu, majú prehľad v ponuke relácií, ktorých úspešnosť odzrkadľuje aj popularita televíznych postáv. Najúspešnejšie sa vo výsledkoch, pochopiteľne, profilujú programy, ktoré sú aktuálnymi trendmi. Deti najviac zaujmú novinky, vtipné relácie, komediálne žánre, rozprávky, ale aj akčné programy alebo správy. So vzrastajúcou úspešnosťou relácie stúpa aj záujem detí. Na výber programov, ktoré deti sledujú majú vplyv aj ich rodičia, čo potvrdzuje fakt, že väčšina detí pozerá televíziu s rodičmi. Vzdelávacie programy pre deti predstavujú najmä spôsob, akým sa zábavnou formou môžu dozvedieť niečo viac. V tejto kategórii sledujú najmä rôzne vedomostné súťaže, menej dokumentárne filmy a programy. Napriek tomu je zrejmé, že im vzdelávacie relácie nie sú cudzie. Deti si relácie vyberajú podľa televízneho programu, ale aj podľa svojho voľného času. Z časopisov, ktoré poskytujú televízny program, uprednostňujú špecializované časopisy, ale aj odnož klasických bulvárnych denníkov. Leopoldovské deti v čase realizácie prieskumu najradšej sledovali Susedov, Slovensko hľadá superstar, Kobru 11 a Komisára Rexa. Rozprávky skončili v tejto časti prieskumu až na siedmom mieste. Deti nemajú rady reality show, telenovely a romantické filmy.

Televízia je teda dôležitým spôsobom trávenia voľného času aj pre deti v našom meste. Dokážu pri nej síce presedieť dlho, pozitívne je však, že si na niektoré programy už pomaly vedia vytvoriť svoj vlastný názor. Aby sa však v džungli zvanej televízia mohli obratne pohybovať, potrebujú veľa pomoci a zvlášť informácie a rady od tých, ktorí už poznajú pozitíva mediálneho sveta, ale sú pripravení aj na jeho nástrahy.

Mária Moravčíková

Tabuľka č. 1: Rebríček desiatich najčastejšie sledovaných televíznych programov

Č.	Televízny program	Percentá
1.	Komédie	12%
2.	Hudobné programy	10%
3.	Športové programy	7%
4.	Policajné programy	7%
5.	Reality show	6%
6.	Rodinné príbehy	6%
7.	Súťažné programy	6%
8.	Mysterózne príbehy	6%
9.	Detektívky	5%
10.	Správy	5%

Tabuľka č. 2: Obľúbenosť TV staníc podľa vzdelávacích programov

Č.	1. stupeň	televízny program
1.	STV 1	5 proti 5
2.	JOJ	Riskuj
3.	Discovery	dokumentárne filmy
4.	Animal Planet	prírodopisné filmy
5.	Markíza	Pokúšaj
6.	STV 2	dokumentárne filmy
7.	Spektrum	dokumentárne filmy
8.	ČT 1	AŽ kvíz
9.	Nova	Ste chytrejší ako piatak?
10.	Eurosport	športové prenosy

Graf č. 1: Sledovanosť televízie – pracovné dni

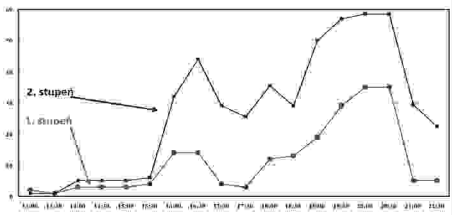

Tabuľka č. 3: Zaujímavosti	2. stupeň ZŠ
Priemerný čas sledovania TV na žiaka - pracovný deň	4 hodiny
Priemerný čas sledovania TV na žiaka - víkend	6 hodín
Top televízny deň - pracovný týždeň	piatok
Top televízny deň - víkend	nedeľa
Najobľúbenejšie TV stanice	1.Markíza
	2.Nova
	3.STV 1

Kde skončilo nepotrebné šatstvo z Leopoldova?

Pomohli sme 4500 ľuďom – pomôžme aj tento rok!

Nepotrebné šatstvo. A pritom si možno ani neuvedomujeme, že pre kohosi môže byť potrebnejšie ako pre nás televízor či mobilný telefón. Hovoríme o ľuďoch núdznych, biednych, neraz aj bez domova. A úprimne som hrdý na to, že už dva roky práve Leopoldovčania svojou zbierkou šatstva podporili tých, ktorí ho potrebujú najviac. Kde teda skončilo naše „nepotrebné" šatstvo, ktoré aj mnohí z nás priniesli?

V našej minireportáži sa pozrieme do Sociálneho centra občianskeho združenia Maják v Zlatých Moravciach, ktoré sa už od roku 1996 zameriava na ochranu ľudskej dôstojnosti, zmierňovanie núdze, odstraňovanie príčin morálnej a hmotnej biedy spoločnosti, a práve toto združenie sa už po dva razy stalo odberateľom odevov, ktoré sa vyzberali v našom meste. Žiaľ, na Slovensku už nie je veľa organizácií, ktoré by prijímali takúto pomoc, najmä nie štátne – takmer nikto o ňu nestojí.

Šatstvo za prácu

Pomoc pracovníkov tohto centra nespočíva v jednorazovej pomoci, hoci aj takéto prípady sa nájdu. Cieľom je však to, aby klient s istým sociálnym hendikepom centrum navštevoval častejšie. Dôvod je jednoduchý – sociálni pracovníci mu vtedy môžu poskytnúť aj cielené poradenstvo, aby mu dokázali účinnejšie pomôcť napríklad aj ponukou práce, prípadne aj ubytovania. Aj ten klient, ktorý príde len raz, si musí svoju odpracovať – aspoň symbolicky – priamo v centre. Tento projekt s názvom *Šatstvo za prácu* má za cieľ nielen podporiť alebo rozvíjať pracovné návyky, ale aj uvedomenie si toho, že každý človek si musí na svoj život dajako zarobiť (práca-odmena-práca-odmena). Napríklad za akúkoľvek prácu v centre si môže z odevného skladu odniesť 15 kusov šatstva podľa vlastného výberu. PhDr. Martina Justová, riaditeľka občianskeho združenia Maják, hovorí, že takýto typ pomoci je účinnejší ako obyčajné bezduché rozdávania šatstva či akejkoľvek pomoci. Vie, o čom hovorí, lebo nájdu sa aj „obchodníci", ktorí prídu do centra, vezmú si šatstvo a potom ho predávajú na trhoviskách. Takýchto „klientov", samozrejme, veľmi dobre poznajú a veľmi rýchlo sa s nimi vedia vysporiadať.

Z bezdomovcov „domovci", z nezamestnaných zamestnaní

„Ak sociálny pracovník zváži, že sa rozpráva s akútne na pomoc odkázaným človekom, môže si za prácu vziať toľko šatstva alebo obuvi, koľko potrebuje, navyše mu dokážeme pomôcť aj s potravinami," vysvetľuje kolegyňa M. Justovej Mgr. Gabriela Rakovská. Najčastejšie sú takýmito klientmi matky, ktoré nedokážu uživiť svoje viacdetné rodiny, invalidi, týrané osoby, dlhodobo nezamestnaní z blízkeho aj ďalekého okolia, bezdomovci, ale aj ľudia po výkone trestu. Najmä pri opakovanej pomoci vzniká medzi sociálnym pracovníkom a klientom vzťah, klient už dokáže otvorenejšie hovoriť napríklad o svojich problémoch a svojej situácii a sociálny pracovník mu môže lepšie a komplexnejšie pomôcť. Samozrejme, klient musí sám chcieť pomoc prijať... *Majákov*ci takto mnohým sprostredkovali ubytovanie a zamestnanie, podaktorým ho dokonca sami ponúkli. Pre ľudí v ťažkej sociálnej situácii takáto po-

moc môže byť novým začiatkom ich života. Mnohí z ich klientov s podobnými osudmi sa už postupne osamostatnili. Napríklad dnes pracuje v majákovskej chránenej dielni 18 zdravotne postihnutých ľudí, o ktorých prácu už nemal nikto záujem. Nikto ich v práci nenaháňa, pracujú podľa svojich individuálnych schopností a možností. Vyrábajú umelecké predmety z prútia, skla, dreva, drôtu a môžete sa s ich výrobkami stretnúť vo veľkých obchodných domoch. V minulom roku sprostredkovali zamestnanie pre ďalších 28 ľudí v ťažkej sociálnej situácii a priamo v sociálnom centre poskytli pomoc 4500 ľuďom poskytnutím odevov alebo potravín.

Učíme sa pracovať

Hm... možno by si niekto pomyslel, že tak sa nazýva aktivita kdesi v materskej škôlke. A v skutočnosti sa neraz naozaj učia pracovať aj dospelí. *Majákovci* pracujú aj priamo v teréne a v okolí Zlatých Moraviec a Krompách pripravili projekt s takýmto názvom pre ľudí, ktorí nemajú základné pracovné návyky, čoho dôsledkom je aj rastúca kriminalita, pretože sa usilujú zadovažovať si živobytie iným spôsobom... Viac ako ročný kurz absolvovalo 60 ľudí, najmä dlhodobo nezamestnaných a ľudí z etnických minorít. Takisto spolupracujú s inými podobnými organizáciami a výsledkom je aj to, že ponúkli humanitnú pomoc 16 organizáciám, ktoré pracujú v terénnej sociálnej oblasti.

Potraviny a šaty

Priamo v budove sociálneho centra sa nachádza aj spomínaný potravinový sklad. Potraviny z neho adresne distribuujú do rodín, ktoré dlhodobo evidujú ako rodiny v hmotnej a sociálnej núdzi. Adresnosť pomoci zabezpečujú aj spoluprácou so starostami obcí. Veľkú časť potravín posielajú partner-

ským organizáciám v okrajových regiónoch SR, ktoré sa venujú problematike chudoby a tie ju ďalej distribuujú ľuďom priamo odkázaným na ich pomoc. Pri získavaní potravín spolupracujú s viacerými organizáciami a individuálnymi darcami. Sklad šatstva je prístupný v pracovné dni od 8.00 h do 16.00 h pre každého, kto navštívi sociálne centrum. Návštevníci môžu veci doniesť alebo si vybrať šatstvo. Odevy v sklade zabezpečujú od partnerských organizácií a zo zbierok a darov občanov z regiónu aj mimo regiónu Zlatých Moraviec. V roku 2007 Maják podporil šatstvom aj iné organizácie, najmä reedukačné domovy, detské domovy a podobne. Partnerské organizácie veci ďalej distribuujú svojim klientom. V roku 2007 podporili aj súkromnú školu v Beluši darovaním 5 počítačov aj s príslušenstvom. Čo je zaujímavé, jednotlivcom z iných regiónov dokonca zasielajú humanitnú pomoc prostredníctvom balíkov. Takto rozdistribuovali 26 balíkov v približnej hodnote 28.000 korún napríklad do Michaloviec, Piešťan, Bratislavy, Nitry a pod.

Pripravil Juraj Hladký

Daj chudákovi rybu, nasýtiš ho na chvíľu. Nauč ho loviť, nasýtiš ho na celý život...
Podporte túto myšlienku a zapojte sa aj Vy ako po minulé roky do zbierky šatstva, ktorú organizuje Mestský úrad v Leopoldove v spolupráci s Mestskou organizáciou Slovenského Červeného kríža v Leopoldove a občianskym združením Maják.
Uskutoční sa 30. mája v budove kina Osveta od 8,30 h do 17,00 h.

Ďakujeme.
redakcia

V piatok 25. januára 2008 sa uskutočnil v poradí už druhý ročník plesu farnosti Leopoldov – Červeník. Tohtoročný ples bol v mnohom podobný mu minuloročnému – tradične výborná organizácia, dobrá zábava, chutné jedlo, bohatá tombola a skvelá hudba. Tak ako minulý rok, aj tenkrát sa všetci zúčastnení skvele bavili, dokonca až tak, že niektorým sa ani nechcelo odísť.

Druhý farský ples - opäť úspešne

Organizácie plesu sa ujala Margaréta Vozáriková, a treba povedať, že opraty držala pevne vo svojich rukách a celé podujatie prebehlo hladko a bez problémov. Vďaka za to patrí aj skautom a mladým ľuďom z Leopoldova, Brestovian, Serede a Červeníka, ktorí usilovne pomáhali s prípravou i neskorším upratovaním, počas plesu sa starali o to, aby sa hostia cítili dobre, a vo voľných chvíľach ukazovali svoje tanečné umenie na parkete. Moderátorská dvojica Lenka a Matúš ani tento raz nesklamala, i keď napriek usilovnej príprave sa nakoniec spoľahla takmer výlučne na improvizáciu.

O skvelú zábavu sa starali predovšetkým Ľudová hudba Heskovci a hudobná skupina Triumf. Cez prestávky svoje kvality ukázali aj Mladí huslisti z Červeníka.

Význam podujatia zvýraznila aj účasť vzácnych hostí - duchovný otec farnosti Marián Ondrejka, ktorý na úvod vypomáhal s moderovaním a hostí privítal príhovorom starosta Červeníka Ing. František Červený a pán kaplán Tibor Sloboda. Jedným z vrcholov večera bola tombola. Žrebovalo sa až na trikrát, ale oplatilo sa počkať až do konca, keďže hlavnou cenou bol farebný televízor, a vyhrať sa dala napríklad aj torta alebo krásny obraz.

Tohtoročný ples bol naozaj veľmi vydarený. Napriek tomu, že tento rok sa konal iba druhý ročník, ples má vysokú úroveň a získal si značnú obľubu, o čom svedčí aj fakt, že lístky sa vypredali v priebehu 2 dní. Už teraz sa organizátori pripravujú na budúci rok a ples sa tak stáva naozaj tradičným. Je výborné, že sa takéto podujatie darí organizovať aj v našom meste. Vďaka za to patrí najmä mladým Leopoldovčanom, ich obetavosti a podpore zo strany farnosti.

Magdaléna Vozáriková

Vráťme Slovensku harmoniku...

Chiméra alebo skutočnosť?

Stane sa Leopoldov východiskovým bodom v stredoeurópskom harmonikárskom umení? Ktovie. Hoci Slovensko kedysi bývalo „harmonikové“, no ako rôzne oblasti kultúry aj slovenskú hudbu ovplyvnili nové, povedzme, že až revolučné vlny. Jednými z jej hlavných iniciátorov boli štyria chlapci, neskorší lordi z anglického Liverpoolu, ktorí sa združili v skupine Beatles. A prišiel dixieland, big-beat... A tu akoby sa začalo zabúdať na starú harmoniku, ktorú osobitne dobre poznali ger-

mánske aj slovanské národy. Leopoldovský antikvariátnik Ing. Tibor Ďurák prišiel s unikátnou myšlienkou oživiť harmonikárske majstrovstvo s úsilím vrátiť harmonike nie jej slávu, ale predovšetkým spopularizovať jej majstrovstvo. A strediskom alebo aspoň východiskovým miestom jej „návratu" by mal byť práve Leopoldov...

V sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch už minulého storočia sa harmonika akoby začala vytrácať aj zo záujmu umeleckých škôl, resp. žiaci uprednostňovali skôr hru na gitare. Dôsledkom bolo aj to, že postupne sa tak zabúdalo na mnohé naše ľudové piesne. *„Osobne si vôbec neviem predstaviť, ako by sa dala zahrať kedysi známa ľudová pieseň Sadaj, milá, na koníčka na elektronickej gitare. Ako príslušník staršej generácie si dobre pamätám, že dedinská veselica či zábava sa nikdy nezaobišli bez harmoniky, nehovoriac o bežných posedeniach na priedomí, kde takisto harmonika nemohla chýbať,"* vysvetľuje inžinier Ďurák, ktorý sám hrá na všetky typy harmoník a odborníci ho poznajú ako vynikajúceho harmonikového basistu.

Napriek tomu tak, ako si nedokážeme predstaviť Paríž bez Eifelovky či bez Víťazného oblúka, tak si toto mesto nedokážeme predstaviť bez harmoniky. Nehovoriac už o folklóre v Tirolsku, na Ukrajine, v Rusku, Bulharsku, Rakúsku a Nemecku. V týchto krajinách, ako sčasti pôvodne aj na Slovensku, to bol totiž akýsi „domáci" hudobný nástroj.

Ba staršia generácia si istotne pamätá na vojnové roky, keď ruskí vojaci meter po metri v ťažkých bojoch oslobodzovali Európu, a ani vtedy nemohla chýbať harmonika – či už klávesová, chromatická alebo ústna. Málokto napríklad vie, že sám maršal G. K. Žukov si počas prestávok v bojoch zahral na harmoniku, z novšej

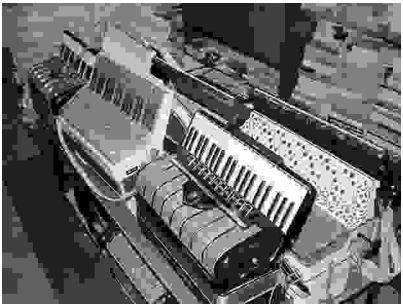

histórie zasa môžeme spomenúť francúzskeho prezidenta Mitterranda, takisto vášnivého harmonikára. *„Spomínam si, že som raz dostal poukaz na cestu loďou z Bratislavy do Budapešti. Na palubu som si, samozrejme, niesol aj harmoniku. Nechceli ma však pustiť. Tak som povedal: buď s harmonikou alebo vôbec. Napokon ma po dlhom vyjednávaní pohraničníci na palubu pustili a ja som každý večer počas kotvenia v Budapešti vytiahol harmoniku a hral som. Len tak, pre potešenie. Pridali sa ďalší Slováci, spievali. Keď sa však v prístavisku pri mne začali zastavovať aj domáci, začal som hrať aj maďarské a cigánske piesne,"* spomína si antikvariátnik. *Nuž a fľaša koňaku či šampanského, ktorú si vyslúžil od vďačných poslucháčov, bolo len povzbudením.*

Opusťme však spomienky na staré harmonikové časy a pozrime sa, ako chce Ing. Tibor Ďurák opäť zobudiť harmoniku. Ak si odmyslíme pracovné stretnutia so svetoznámymi harmonikármi, ktoré sa niekoľko ráz uskutočnili v antikvariáte Europik (viac o nich prinesieme v ďalšom čísle časopisu, zatiaľ však prezradíme len to, že jedným z nich je víťaz viacerých súťaží európskeho významu Rajmund Kákoni) a informovali o nich rozhlasové aj televízne stanice. Inžinier Ďurák má jasnú predstavu: keďže hlohovský región, nevynímajúc sám Leopoldov, má ešte pomerne dobrú harmonikársku základňu, prišiel s myšlienkou usporiadať priamo v Leopoldove akési „zahrievacie" či prehliadkové kolo, ktoré by postupne ústilo do krajskej, celoslovenskej, československej a možno až európskej súťaže harmonikárov. Uvidíme, ako sa k tejto vskutku originálnej myšlienke postavia kompetentní.

Juraj Hladký
foto www.europik.euweb.cz

Spoločenská kronika

Február, marec, apríl 2008

Narodili sa
Terézia Beláková,
Leo Habda,
Lea Horniaková,
Vanesa Michalcová,
Lýdia Šándorová,
Viktor Urbancsok

Manželstvo uzavreli
Anton Adamkovič
a Henrieta Bekeová,
Štefan Laták
a Adriána Mončeková,
Tomáš Paulík
a Lucia Fašková,
Tomáš Wiesenganger
a Dagmar Winklerová,
Ján Hinca
a Gabriela Vicanová,
Ing. Michal Juríček
a Jana Špilajová

Jubilanti

60-roční
Kvetoslava Balážová st.,
Filoména Brezovská,
Dáša Budaiová,
Mária Gažíková,
Vladimír Hotový,
Michal Kadaš,
Anton Kadlečík,
Viera Kusyová,
Jozef Ondrejička,
Marta Pagáčová,
Anna Pokrývková,
Gabriela Repková,
Elena Richterová,
PaedDr. Tomáš Šablický,
Janka Vašková,
Edita Vinklerová

65-roční
Vladimír Adamkovič,
Ivan Gažík,
Lýdia Holíková,
Jozefína Hrašková,
Milan Kocian,
Margita Kocianová,
Štefánia Kollárová,
Anton Pastorek,
Monika Straková,
Milan Svetlík st.,
František Synek

70-roční
Anna Cepková,
Ján Faško,
Jozef Fázik,
Alžbeta Uherčíková

75-roční
Mária Babulicová,
Oľga Gschwandtnerová,
Anna Ilková,
Cyril Koleník st.,
Aladár Mihálik,
Anna Nosálová,
Jozef Popelka,
Ondrej Šatara,
Helena Švestková,
Mária Zelenyová

80-ročná
Júlia Zacharová

86-roční
Emil Bartuš,
Ernestína Borisová,
Otília Gonová,
Viktoria Kučíková,
Elena Macášková

92-roční
Emília Ottingerová,
Ján Szemeney

96-ročná
Jozefa Kovačiková

Jubilantom srdečne blahoželáme!

Opustili nás
Ing Teofil Ardon,
Alexander Blažo,
Jozef Manas,
Marta Šalátová,
Mária Škultétyová,
Ivan Vavák
Česť ich pamiatke.

pripravila V. Lietavová

OZNAM

Staňte sa aj vy tvorcami Vášho Časopisu Leopoldov! Ak máte zaujímavý námet a chuť napísať o ňom článok, pošlite nám ho na adresu casopis@leopoldov.sk, alebo osobne na mestský úrad (Kristína Vachanová).

(redakcia si vyhradzuje právo jazykovej úpravy textov)

Nové možnosti pre obyvateľov aj organizácie v meste

Projekt v sociálnej oblasti

V súčasnosti sa popri rozvoji všetkých oblastí ľudského života často zabúda na sociálnu problematiku, ktorá stojí na periférii záujmu samospráv najmä v menších regiónoch. Mesto Leopoldov sa zapojilo do *Partnerstva sociálnej inklúzie okresu Piešťany a Hlohovec* (PSIOPH), ktoré je novou možnosťou ako podporiť riešenia rôznych sociálnych problémov v regióne. PSIOPH je otvoreným neziskovým združením s cieľom rozvíjať partnerstvo, realizovať programy a projekty sociálneho vylúčenia, podporovať rozvoj aktívnej politiky trhu práce a zlepšenie životných podmienok najmä skupín občanov, ktorí sú dlhodobo vystavení sociálnemu vylúčeniu a znevýhodnení pri vstupe na trh práce. Partnerstvo pôsobí v oblasti podpory zamestnanosti a podpory sociálne znevýhodnených obyvateľov, ktorú realizuje aj prostredníctvom projektov v rámci Európskeho sociálneho fondu a Fondu sociálneho rozvoja. Snaží sa spolupracovať so združeniami podobného charakteru s cieľom výmeny informácií a spolupráce pri získavaní finančných prostriedkov na riešenie problematiky sociálnej inklúzie (vylúčenia). V súvislosti s tým partnerstvo organizuje rôzne aktivity so zámerom podporovať tvorbu projektov či vzdelávať svojich členov a aktivistov.

Prvým projektom, ktoré partnerstvo realizuje a do ktorého je teda zapojené aj mesto Leopoldov je projekt „Spolupráca" podporený v rámci Operačného programu SOP Ľudské zdroje a spolufinancovaný z Európskeho sociálneho fondu. Projekt trvá takmer rok a jeho cieľom je upevňovať partnerstvo a pripraviť členov PSIOPH na riešenie otázok sociálnej inklúzie vo svojom regióne. V rámci projektu bude vypracovaná analýza stavu a potrieb cieľových skupín, teda občanov, ktorí sú sociálne vylúčení alebo sú ohrození sociálnym vylúčením. Aktivity projektu budú zamerané aj na získavanie nových členov a spolupracujúcich partnerov. Projekt aj partnerstvo teda môže byť dobrou príležitosťou aj pre aktivistov či organizácie, ktoré majú záujem podporiť riešenie tejto problematiky nielen v našom meste. Výhody a pozitíva plynú najmä z možnosti získavať informácie, spolupracovať a vzdelávať sa, čo je aj jedným zo základných krokov pri získavaní financií z rôznych projektov (www.psioph.sk).

Projekt „Spolupráca" bol reakciou na výzvu SOP ĽZ – FSR – 2007 / 2.1 / 03 a bol podporený v rámci Operačného programu SOP Ľudské zdroje, Priorita 2 - Posilnenie sociálnej inklúzie a rovnosti príležitostí na trhu práce, Opatrenie 2.1 Zlepšenie zamestnateľnosti skupín ohrozených sociálnym vylúčením, oblasť pomoci Sociálna inklúzia. Je spolufinancovaný z Európskeho sociálneho fondu, (ďalej len „ESF").

Mária Moravčíková

časopis obyvateľov Leopoldova
Ročník: 25. Vydáva: Mesto Leopoldov. Adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov. Redakčná rada: PhDr. Juraj Hladký, PhD. – predseda, Mgr. Mária Moravčíková, Ing. Kristína Vachanová. Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 20 07. Fax: 033/734 23 88. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Cena výtlačku: 10 SK. Náklad 499 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Registračné číslo: Pra/Hr/95/00749

FARSKÝ PLES 2.ročník